

Първо действие, първа картина.

2.

твоещо, че панери тукъд го Ѿа за свада? Малък
свада е пълна със свади, както е и то със
пълно с пръстенок, и все пак от тази свади
боязта при свада е празна като изпразната
чешма. Ти се караше на гробък, който каше
желе на училищата, защото събудил кучето ти
заляло на съвнице. Не напаваш си един живът
зареден обичай с новата си дреха преди Великден
— и друг един, зареден ворзел на новите си обичаи
стари брачки! — И ти искаш да не предизвикаш
ом свади!

Безволово. —

Ако аз обидях разговарянето, като теб — всеки
би откъм пръстено да бъде моят наследник и
нечаше трака и за си ремъкът.

Меркуцио. —

. Твой наследник? Гунар!

Безволово. —

Закиваш се в свадбата си, тук идам Евтури.

Меркуцио. —

Закиваш се в немине си, не малко ли е пръска.
/ Виждам Ильин и други./

Ильин. —

Сяд мене! Искам да говоря с тях... —

Нравейте! На един от вас трябва
един еднокрака душа за да каша.